RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0228 van 31 oktober 2012 in de zaak 1112/0775/SA/3/0695

In zake: de heer bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaten Wim DE CUYPER en Stefan WALGRAEVE kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57

waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Paul AERTS kantoor houdende te 9000 Gent, Coupure 5 waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

Tussenkomende partij:

de nv

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaten Bert ROELANDTS en Wannes THYSSEN kantoor houdende te 9000 Gent, Kasteellaan 141 waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 5 juli 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen van 23 mei 2012, waarbij aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het oprichten van drie windturbines met bijhorende infrastructuur.

De bestreden beslissing heeft enerzijds betrekking op de percelen gelegen te en met als kadastrale omschrijving en anderzijds op het perceel gelegen te en met als kadastrale omschrijving en m

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend. Een afschrift van het administratief dossier bevindt zich in de zaak met rolnummer 1112/0763/A/2/0684 . De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 24 oktober 2012, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Inneke BOCKSTAELE die loco advocaat Paul AERTS verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

De verzoekende en tussenkomende partij zijn schriftelijk verschenen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv verzoekt met een aangetekende brief van 23 augustus 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 12 september 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 20 december 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het oprichten van 3 windturbines met bijhorende infrastructuur, 2 windturbines gelegen in een agrarisch gebied en 1 windturbine gelegen in ontginningsgebied, volgens gewestplanbestemming".

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan 'St. Niklaas-Lokeren', in de gemeente Kruibeke gelegen in agrarisch gebied en in de gemeente Temse gelegen in ontginningsgebied met nabestemming agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek in de gemeente Temse, georganiseerd van 30 december 2011 tot en met 28 januari 2012, worden zeven bezwaarschriften ingediend waarvan vijf individuele bezwaarschriften, één bezwaarschrift met 507 handtekeningen en één bezwaarschrift met 332 handtekeningen.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek in de gemeente Kruibeke, georganiseerd van 24 januari 2012 tot en met 22 februari 2012, worden 385 bezwaarschriften ingediend waarvan 384 individuele bezwaarschriften, één bezwaarschrift met acht handtekeningen en ook nog een petitielijst met 552 handtekeningen.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Land en Bodembescherming, Ondergrond en Natuurlijke Rijkdommen brengt op 6 januari 2012 een gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed - Archeologie brengt op 9 januari 2012 een gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling brengt op 9 januari 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed – Monumenten en Landschappen brengt op 17 januari 2012 een ongunstig advies uit.

ELIA brengt op 17 januari 2011 een gunstig advies uit voor WT 01 en WT 02, op 6 februari 2012 brengt zij een gunstig advies uit voor WT 03.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Temse brengt op 13 februari 2012 een ongunstig advies uit.

De Vlaamse Milieumaatschappij brengt op 24 februari 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De FOD Mobiliteit en Vervoer, Directie Luchtruim en Luchthavens brengt in overleg met Belgocontrol en Defensie op 20 maart 2012 een gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kruibeke brengt op 2 april 2012 een ongunstig advies uit.

De Interdepartementale Windwerkgroep brengt op 20 april 2012 een gunstig advies uit.

De verwerende partij beslist op 23 mei 2012 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"...

<u>STEDENBOUWKUNDIGE BASISGEGEVENS UIT DE PLANNEN VAN AANLEG/</u> RUIMTELIJKE UITVOERINGSPLANNEN

Ligging volgens de plannen van aanleg + bijhorende voorschriften

De aanvraag is volgens het gewestplan ST. NIKLAAS - LOKEREN (KB 07/11/1978) deels gelegen in een ontginningsgebied met nabestemming agrarisch gebied (WT 3).

. . .

De aanvraag Is volgens het gewestplan ST. NIKLAAS - LOKEREN (KB 07/11/1978) gelegen in een agrarisch gebied (WT 1 en WT 2).

. . .

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag strijdt met het geldend voorschrift.

Afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften

Ruimtelijke Art. 4.4.9. van de Vlaamse Codex Ordening stelt: "1. Het vergunningverlenende bestuursorgaan mag bij het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning of een verkavelingsvergunning in een gebied dat sorteert voorschriften van een plan van aanleg, afwijken bestemmingsvoorschriften, indien het aangevraagde kan worden vergund op grond van de voor de vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bepaalde standaardtypebepalingen, vermeld in de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 tot vaststelling van nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen, zoals de tekst ervan is vastgesteld bij het besluit van 11 april 2008.

Het eerste lid laat geen afwijkingen toe op de voorschriften van het plan van aanleg die betrekking hebben op de inrichting en het beheer van het gebied.

§2. Voor de toepassing van §1, eerste lid, geldt dat een bestemmingsvoorschrift van een plan van aanleg alleszins vergelijkbaar is met een categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding, indien deze concordantie vermeld wordt in de tabel, opgenomen in artikel 7.4.13, eerste lid, of in de concordantielijst, bepaald krachtens voornoemd artikel 174, tweede lid."

Krachtens de overeenkomstige bepalingen van art. 7.4.13, wordt het bestemmingsvoorschrift 'Agrarische gebieden' van de plannen van aanleg, volgens de aldaar aangegeven tabel, geconcordeerd met de categorie van gebiedsaanduiding 'Landbouw'.

Het typevoorschrift voor de categorie van gebiedsaanduiding '4. Landbouw', zoals aangegeven in de bijlage bij het Besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van nadere regels met betrekking tot de vorm en de Inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen (11 april 2008), bepaalt daarbij onder meer:

Voor zover ze door hun beperkte impact de realisatie van de algemene bestemming niet in het gedrang brengen,

zijn de volgende werken, handelingen en wijzigingen eveneens toegelaten: .../...

het aanbrengen van windturbines en windturbineparken, alsook andere installaties voor de productie van (hernieuwbare) energie of energierecuperatie. De mogelijke effecten van de inplanting ten aanzien van efficiënt bodemgebruik, eventuele verstoring van de uitbating(smogelijkheden) en landschappelijke kwaliteiten dienen in een lokalisatienota te worden beschreven en geëvalueerd.

.../...

Natuurbehoud, landschapszorg en recreatief medegebruik zijn ondergeschikte functies in het agrarisch gebied.

In deze context leveren de desbetreffende decretale bepalingen de principiële rechtsgrond voor de stedenbouwkundige vergunning.

WT3 is gelegen in ontginningsgebied met nabestemming agrarisch gebied. De ontginning werd stopgezet en het terrein wordt momenteel genivelleerd en aan de landbouw terug 9egeven, ook voor deze turbine zijn de bovenvermelde afwijkingsbepalingen derhalve van toepassing.

. . .

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

De aanvraag situeert zich ten zuiden van de en ten noorden van het fort van en ten noorden van het fort van en ten noorden van het fort van ten ten noorden van de gemeenten (WTI en WT2) en ten (WT3). Het project beoogt het oprichten van 3 turbines, met een maximale tiphoogte van 1 Som en een maximale rotordiameter van 1 14m. Fr worden werkplatformen en toegangswegen aangelegd, en er worden cabines voorzien.

De werkplatformen hebben een oppervlakte van ca 30m op 60m.

. . .

MER-SCREENING

Het ontwerp komt niet voor op de lijst gevoegd als bijlage 1 van het Project-m.e.r.-besluit, maar wel op de lijst gevoegd als bijlage II van de Europese richtlijn 851337/EEG. Bijgevolg dient de vergunningverlenende overheid de aanvraag te screenen.

Een screening houdt in dat nagegaan wordt of het project, in het licht van zijn concrete kenmerken van zijn potentiële milleueffecten, aanzienlijke milieueffecten kan hebben. Zo er aanzienlijke milleueffecten kunnen zijn, dan moet een milieueffectrapport worden opgemaakt.

. . .

De lokalisatienota bevat een analyse van de effecten op landschap, natuur, mens en milieu. Het betreft hier een kleinschalig project. Door de inplanting ten aanzien van de onmiddellijke omgeving blijkt dat er geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn. Er dient dan ook geen MER-rapport te worden opgemaakt.

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De principiële rechtsgrond voor het project dient — zoals reeds hoger aangegeven - gezocht in art. 4.4.9. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, waardoor met een vergunning kan worden afgeweken van de bestemmingsvoorschriften van een plan van aanleg, indien daarbij gerefereerd kan worden aan 'voor de vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bepaalde standaardtypebepalingen. Dit wordt verder toegelicht in de rubriek 'afwijkings- en uitzonderingsbepalingen'.

WTI en WT2 zijn gesitueerd in agrarisch gebied; WT3 is gesitueerd In een ontginningsgebied met nabestemming agrarisch gebied. De nabestemming wordt momenteel gerealiseerd door de nivellering van de site, zodat ook hier de voormelde afwijkingsbepaling kan worden toegepast.

Uit de rubriek "MER-screening" blijkt dat het project niet onderhevig is aan de opmaak van een milieueffectrapport.

Het advies van Onroerend Erfgoed, discipline landschappen is ongunstig omwille van het feit dat de turbines niet geritmeerd ingeplant worden. De afstand tussen de turbines twee en drie bedraagt het dubbele van deze tussen de turbines een en twee. voorziet in de toekomst de mogelijke bouw van een vierde turbine, tussen turbine twee en drie, ter hoogte van het nog niet ontgonnen ontginningsgebied. Hierdoor zou een meer geritmeerde inplanting bekomen worden. Bovendien wordt het landschap doorkruist met hoogspanningsleidingen, waarmee de turbines gebundeld worden. De leidingen vertrekken vanuit de noordelijk gelegen zowel in zuidelijke, zuidwestelijke, als zuidoostelijke richting. Het gaat in het project om 5 hoogspanningsleidingen. Er wordt van deze inplanting dan ook geen bijkomende negatieve impact op het landschap verwacht.

Het college van burgemeester en schepenen van Temse is ongunstig:

- Gelet op de ingediende bezwaren
- Gelet op het feit dat WT3 de legaliteitstoets niet doorstaat
- Omwille van de landschappelijke Impact
- Omwille van de nabijheid van woningen
- Omwille van de korte afstand van het geplande project tot andere windturbineprojecten waardoor er een wildgroei van turbines ontstaat.

De bezwaren werden weerlegd onder de rubriek "openbaar onderzoek".

De nabestemming van het ontginningsgebied is agrarisch gebied. Gelet dat de nabestemming als agrarisch gebied nagenoeg gerealiseerd is, en deze zal gerealiseerd worden voor de bouw van de turbine, kan deze juridisch aanvaard worden. Het advies van Natuurlijke Rijkdommen is gunstig.

De landschappelijke Impact werd reeds besproken onder het punt "Mer-screening" en hierboven, naar aanleiding van het advies van Onroerend Erfgoed. Alle woningen bevinden zich op meer dan 250m van de turbines waarmee voldaan wordt aan de randvoorwaarden van de omzendbrief RO/2006/02.

Bij de inplanting van turbines is bundeling met grootschalige infrastructuren een belangrijk gegeven en wordt de impact op het landschap grondig onderzocht. Het dichtstbijzijnde windproject bevindt zich nog op 3.6km zodat kan gesteld worden dat het hier nog gaat om een geïsoleerd project.

Het college van burgemeester en schepenen van Kruibeke bracht een ongunstig advies uit. Het ongunstig advies is voornamelijk gebaseerd op de landschappelijke impact De bestaande hoogspanningspylonen en de windmolens zouden een chaotisch geheel vormen. Het feit dat de turbines gebundeld kunnen worden met bestaande hoogspanningsleidingen komt evenwel de overige nog niet aangetaste open ruimtegebieden ten goede. Hoogspanningsmasten en —leidingen zijn aanknopingspunten voor het inplanten van turbines. Verder stelt het college dat bij een toekomstige afbouw van kerncentrales de hoogspanningsleidingen op termijn zullen verdwijnen. Dit lijkt niet realistisch, ook in de toekomst zal een grote hoeveelheid elektriciteit moeten verspreid worden via hoogspanningsleidingen, kerncentrales of niet, De mercatorpost speelt hierin een belangrijke rol. Deze staat immers in voor de energielevering naar grote delen van Antwerpen en Oost-Vlaanderen.

Het advies van Duurzame Landbouwontwikkeling is voorwaardelijk gunstig: de tijdelijke werkplatforms dienen zoveel mogelijk verwijderd te worden en de toegangswegen dienen beperkt te worden tot het minimum. Dit wordt in de voorwaarden opgelegd.

Uit wat voorafgaat kan gesteld worden dat de turbines vanuit stedenbouwkundig oogpunt aanvaardbaar zijn.

ALGEMENE CONCLUSIE

Tegen de inplanting van de turbines zijn er geen stedenbouwkundige bezwaren.

BIJGEVOLG WORDT OP 23-05-2012 HET VOLGENDE BESLIST:

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is

. .

2° de volgende voorwaarden na te leven:

. . .

- De nodige maatregelen dienen te worden genomen om te voldoen aan de omzendbrief RO/2006/02 "afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van turbines", in het bijzonder voor wat betreft geluid en slagschaduw;
- Er mogen geen opzichtige reclames aangebracht worden op de turbines.
- De tijdelijke werkplatforms worden na de oprichting van de turbines verwijderd, de toegangswegen dienen zich tot een minimum te beperken.
- Vooraleer WT3 wordt opgericht moet het oorspronkelijke maaiveld van voor de ontginning hersteld zijn.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Temse en de gemeente Temse, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepen, hebben met een aangetekende brief van 29 juni 2012 een vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing ingediend bij de Raad. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1112/0763/A/2/0684.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kruibeke en de gemeente Kruibeke, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, hebben met een aangetekende brief van 6 juli 2012 een vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing ingediend bij de Raad. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1112/0776/A/2/0696.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan. De Raad is echter van oordeel dat de exceptie van de verwerende partij slechts onderzocht en beoordeeld dient te worden wanneer vastgesteld moet worden dat de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden

vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1. De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

"...
Zoals gesteld, is verzoekende partij eigenaar van een woning gelegen te

De huidige omgeving wordt gekenmerkt door een open en landschappelijk uitzicht, dat enkel onderbroken wordt door hoogspanningsleidingen. De inplanting van drie turbines met een hoogte van 150m vormt zonder enige discussie een aanzienlijke belemmering van de open ruimte in het algemeen, en van het uitzicht vanuit de woning, vanop het terras en vanuit de tuin van de verzoekende partijen in het bijzonder.

Daar waar de verzoekende partij op heden dagelijks kan genieten van een prachtig landschap, zal hij in de toekomst dagelijks worden geconfronteerd met drie windturbines. Eén en ander blijkt ontegensprekelijk uit de simulatiefoto's welke zich in het aanvraagdossier bevinden (cfr. infra).

De verzoekende partij zal bijgevolg een zeer ernstige visuele hinder ondervinden van de windturbines, een visuele hinder die het bestaande leef- en woonklimaat onherroepelijk ernstig zal aantasten.

De windturbines leiden bovendien niet alleen tot visuele hinder, maar bovendien ook tot grote hinder inzake geluid en slagschaduw.

Uit de kaarten 8C "Geluidscontouren Vlaremtrein 2011" en 9B "Slagschaduwcontouren Vlaremtrein 2011" blijkt immers overduidelijk dat verzoekende partij zich op de rand van de 39dB-contour bevindt én middenin de 8u-contour voor de slagschaduw.

. . .

Voor de slagschaduw blijkt uit de "calculation results" zoals gevoegd bij de localisatienota zelfs dat in een worst case scenario verzoekende partij 58u46min slagschaduw zou hebben op jaarbasis (i.e. meer dan 7 keer het toegelaten maximum), en dat gedurende 114 dagen van het jaar, met een maximum van 43min per dag (i.e. bijna anderhalve keer het goegelaten maximum van 30 min). Zelfs in de "expected values" is er nog altijd sprake van 11u14min per jaar, i.e. meer dan 40% meer dan het toegelaten maximum van 8u.

Verzoekende partij maakt dan ook voldoende duidelijk dat het landschap onherroepelijk zal worden aangetast door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing én dat hij onaanvaardbare slagschaduw- en geluidshinder zal ondervinden indien de bestreden beslissing wordt uitgevoerd.

Het benaarstigen van de afbraak van een constructie, zeker constructies met de omvang van het ontworpene, is voor een belanghebbende derde dermate moeilijk dat het aangevoerde nadeel moeilijk te herstellen is.

De visuele verstoring en aantasting van het bestaande open landschap en de geluids- en slagschaduwhinder vormen dan ook een voldoende ernstig karakter, om als moeilijk te herstellen ernstig nadeel te kunnen worden aanvaard.

..."

2. De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

u

Een vordering tot schorsing moet een uiteenzetting van de feiten bevatten die aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uw Raad merkte daarbij reeds in verschillende arresten op dat de verzoekende partij zich hierbij niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel concrete en precieze gegevens moet aanreiken waaruit enerzijds de ernst van nadeel blijkt dat hij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat hij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Daarbij merkte Uw Raad tevens op dat dit moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet zonder meer gelijkgeschakeld kan worden met de "rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen" doe de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen. Het ernstig nadeel moet daarbij, behalve moeilijk te herstellen, ook persoonlijk en voldoende geïndividualiseerd zijn. (...)

De bewering dat de inplanting van drie turbines met een hoogte van 150 m een aanzienlijke belemmering van de open ruimte in het algemeen zou uitmaken, voldoet alvast niet aan voormelde vereisten. Hetzelfde geldt voor de bewering dat de windturbines ernstige visuele hinder zullen veroorzaken die het bestaande leef- en woonklimaat onherroepelijk zullen aantasten. Zij is algemeen en geenszins concreet.

Wat betreft de aangevoerde visuele hinder, stelt verzoekende partij verder enkel dat de windturbines een ernstige belemmering vormen van het uitzicht vanuit zijn woning, van op het terras en vanuit zijn tuin. Verzoekende partij blijft daarmee in gebreke de ingeroepen nadelen op concrete en afdoende wijze te omschrijven en aan te tonen. Zo wordt bv. niet met een liggingsplan, aangetoond in hoeverre hij persoonlijk wordt geraakt door de inplanting van de windturbines in de open ruimte.

Elders in het verzoekschrift worden wel de simulatiefoto's uit het aanvraagdossier weergegeven, doch deze weerspiegelen niet het uitzicht vanuit de woning of de tuin van verzoekende partij. Hiermee wordt dan ook geen persoonlijk karakter van het ingeroepen nadeel aangetoond.

Hetzelfde dient te worden gesteld m.b.t. de beweerde geluidshinder en de slagschaduw. Waar verzoekende partij stelt dat hij zich op de rand van de 39dB-contour bevindt en middenin de 8u-contour voor slagschaduw, toont hij dit terug nergens aan. Verzoekende

partij geeft wel twee kaarten weer die deze contouren aangeven, maar laat na aan te tonen waar precies zijn woning zich situeert. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat hij daadwerkelijk geluidshinder of hinder t.g.v. de slagschaduw zou ondervinden. Bovendien gaat verzoekende partij hier voorbij aan het feit dat de bestreden beslissing als voorwaarde stelt dat de nodige maatregelen dienen te worden genomen om te voldoen aan de omzendbrief RO/2006/02 "afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van turbines", in het bijzonder voor wat betreft geluid en slagschaduw.

Evenmin toont verzoekende partij het moeilijk te herstellen karakter van het door hem aangevoerde nadeel aan.

Verzoekende partij stelt weliswaar dat het landschappelijk onherroepelijk zou worden aangetast door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, maar laat na aan te tonen waarom dit zo zou zijn. Het valt in ieder geval niet in te zien waarom er sprake zou zijn van een definitieve aantasting van het landschap. Het blijkt immers niet dat, na een eventueel vernietigingsarrest, er geen herstel in de huidige staat mogelijk zou zijn.

Voor het overige werpt verzoekende partij op dat het benaarstigen van de afbraak van een constructie voor een belanghebbende derde dermate moeilijk zou zijn dat het aangevoerde nadeel moeilijk te herstellen is. Dit is geenszins correct. Niets immers belet verzoekende partij om, na een tussengekomen vernietigingsarrest, zich tot de burgerlijke rechter te wenden om de afbraak te vorderen.

..."

3. De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

"...
IV.1. <u>VAN RECHTSWEGE SCHORSING – KOPPELING MET DE MILIEUVERGUNNING</u>

De tussenkomende partij is evenwel zo vrij te wijzen op de rechtspraak van uw Raad die stelt dat de tenuitvoerlegging van de stedenbouwkundige vergunning van rechtswege wordt geschorst wanneer de overeenkomstige milieuvergunning nog niet werd verleend.

Zo overwoog uw Raad reeds dat:

. . .

In voorliggend geval moet (noodgedwongen) toepassing worden gemaakt van deze rechtspraak.

De tussenkomende partij diende immers op 15 december 2011 een aanvraag in tot het bekomen van een milieuvergunning voor het exploiteren van een windmolenpark met 3 windturbines en bijhorende infrastructuur op de betrokken locatie.

Recent, met name op 12 juli 2012, weigerde de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen deze milieuvergunning (**stuk 5**).

Op 22 augustus 2012 werd tegen dit weigeringsbesluit administratief beroep aangetekend bij de bevoegde Vlaamse minister. Dit beroep is momenteel hangende.

. . .

IV.2. GEEN MOEILIJK TE HERSTELLEN ERNSTIG NADEEL (MTHEN)

- - -

De tussenkomende partij kan echter enkel vaststellen dat de verzoekende partij, hoewel zij erin slaagt de relevante rechtspraak van uw Raad te citeren, niet verder komt dan het aanvoeren van aannames en algemeenheden ter staving van haar MTHEN.

Zo lijdt de verzoekende partij een vermeend MTHEN als gevolg van de inplanting van de windturbines. Nochtans blijkt uit geen enkel stuk hoe de woning van de verzoekende partij zich verhoudt tot de beoogde inplanting van de turbines. Er worden geen (simulatie)foto's toegevoegd, noch wordt de afstand tot de inplantingsplaats van de windturbines geschetst. De verzoekende partij poneert – met betrekking tot de vermeende visuele hinder – louter dat 'het uitzicht vanuit de woning, vanop het terras en vanuit de tuin van de verzoekende partijen in het bijzonder (wordt belemmerd)'. Het is evenwel niet duidelijk op welke stukken de verzoekende partij zich steunt voor deze stelling. Nazicht op GoogleMaps en GoogleStreetview doet besluiten dat er reeds een haag en verschillende hoge bomen aanwezig zijn, zodat de 'ernst' van het open uitzicht alvast moet gerelativeerd worden.

<u>Uittreksels luchtfoto's BingMaps & GoogleStreetview</u>

. . .

Komt daar nog bij dat allerminst duidelijk is hoe de kamerindeling in de woning is, waar het terras precies ligt, enz. Alleen al omwille van het feit dat de beweringen van de verzoekende partij niet, minstens onvoldoende, worden onderbouwd door concreet bewijsmateriaal, dient het verzoek tot schorsing te worden afgewezen.

Voor wat betreft de vermeende geluidshinder en de vermeende hinder die zou voortvloeien uit slagschaduw merkt de tussenkomende partij op dat de ligging op de rand van de 39 dB-contour en binnen de 8u slagschaduw-contour bezwaarlijk kan worden ingeroepen als een MTHEN. Deze contouren zijn een loutere intekening van de volgens VLAREM voorziene normen met betrekking tot geluid en slagschaduw. Hieruit mag evenwel niet onomstotelijk worden afgeleid dat er vaststaande hinder is.

De tussenkomende partij benadrukt hierbij dat de windturbines uitgerust worden met software die garandeert dat de VLAREM-normen nooit overschreden worden. Voor zoveel als nodig wordt verwezen naar wat hierover in de (geweigerde) milieuvergunning meer in detail werd omschreven (stuk 5, in het bijzonder p. 18-20). Indien de vooropgestelde normen worden gerespecteerd, mag toch worden aangenomen dat er geen sprake kan zijn van enige hinder.

Aansluitend hierbij wijst de tussenkomende partij ook op de rechtspraak van uw Raad die stelt dat (o.m.) geluidshinder niet voortvloeit uit de bouw, maar wel uit de exploitatie van het bouwproject in kwestie.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad

voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij mag zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

2.

De tussenkomende partij deelt in haar verzoekschrift tot tussenkomst mee dat de milieuvergunning, voor de door de bestreden beslissing vergunde windturbines, nog niet definitief is verleend. De tussenkomende partij heeft tegen de weigeringsbeslissing van 12 juli 2012 van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen op 22 augustus 2012 administratief beroep ingesteld bij de Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu.

Artikel 4.5.1, §2 VCRO bepaalt dat een stedenbouwkundige vergunning voor een inrichting, waarvoor een milieuvergunning nodig is, van rechtswege geschorst wordt zolang de milieuvergunning, die voor deze inrichting nodig is, niet definitief werd verleend overeenkomstig artikel 5, §1 van het Milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985.

3. De Raad kan alleen maar vaststellen dat, met het oog op de wederkerige koppeling tussen de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning, de op 23 mei 2012 aan de tussenkomende partij verleende stedenbouwkundige vergunning tijdelijk van rechtswege geschorst is, zodat de Raad niet opnieuw de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan schorsen.

Gelet op de tijdelijke en van rechtswege ingetreden schorsing van de bestreden beslissing stelt de Raad de behandeling van de vordering tot schorsing onbepaald uit en dit tot er duidelijkheid bestaat met betrekking tot de beslissing van de Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu over het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van 12 juli 2012 van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen.

Wanneer de tijdelijke en van rechtswege schorsing van de bestreden beslissing wordt opgeheven en wanneer hiertoe aanleiding zou bestaan, kan de Raad, hetzij ambtshalve, hetzij op vraag van de verzoekende partij, de partijen in toepassing van artikel 4.8.13 VCRO opnieuw oproepen met het oog op de behandeling van de vordering tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning wordt onbepaald uitgesteld.
- 2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de tweede kamer, voorgezeten door mevrouw Hilde LIEVENS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1112/0775/SA/2/0695.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 31 oktober 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER,	voorzitter van de derde kame	r,
	met bijstand van	
Heidi HUANG,	toegevoegd griffier.	
De toegevoegd griffie	r,	De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG Filip VAN ACKER